

Forårstur Frankrig 2012:

Bourgogne – altid en omvej værd



Vi er i den nordlige del af Bourgogne, ikke langt fra Chablis med sine berømte hvidvine.

Her er dejligt – som altid. Bourgogne kan varmt anbefales, hvis man er til blide bakker, cykelstier langs kanaler, smuk natur og kunsthistorie. For SLET IKKE at glemme vinen og maden ☺

Vi fortsætter vores tur, der startede i Bretagne. Nu trænger vi stærkt til lidt varmere himmelstrøg og vælger derfor Bourgogne. Det er et vinområde, så der MÅ da være et lidt mildere klima?

Onsdag, 9. og torsdag, 10. maj

To køredage. Vi pakker sammen i småregnvejr (!) og kører østover til campingpladsen *Ile d'Offard* i *Saumur*. Faktisk ligger den på en ø, som Loirefloden danner mellem to arme.



Aftentur langs Loire, der løber forbi campingpladsen. Ovre på den anden side ligger Saumur centrum, som man kommer over til via en bred, ret så trafikeret bro.

Byens silhuet med slottet (kan lige skimtes t.v. af billedet) er meget malerisk. Hvis ikke campingpladsen havde været under ombygning og størstedelen af den lukket ville vi gerne være blevet her lidt længere.

Campingpladsens beliggenhed er i top, det er selve campingpladsen ikke. Kun en tredjedel af pladserne er åben – vel at mærke: den dårligste tredjedel. Næmli i den forreste ende, hvor der samtidig bygges og hamres og køres frem og tilbage med byggemateriale. Man er ved at ”omkoncipere” pladsen, fortæller den venlige unge pige i receptionen og beklager meget. Der moderniseres, bl.a. sanitærene, og i øvrigt er man i gang med at sætte flere mobilhomes op, hvilket tilsyneladende er en tiltagende tendens for campingpladserne. Og det rod ligger vi imellem. Ærgerligt, for vi vil gerne være blevet et par dage for at udforske både Saumur og Loire-dalen lidt mere. Vi har været her for mange, mange år siden, dengang i lille tunnel-telt, og kunne godt have tænkt os at være lidt nostalgiske og svælge i gamle dage.

Men det bliver bare til en prosaisk cykeltur ind over broen og til en købmand, og næste dag går det videre igen.

Og er nu nået til campingpladsen *Les Ceriselles* i *Vincelle* (ACSI), efter en 5 timers tur, fortsat øst-over, med stigende temperaturer – på et tidspunkt er de oppe på 30 grader! Helt vildt når man tænker på, hvordan vi i hele vores våde Bretagne-tid virkelig har *vandsmægtet* (hahaha). *Les Ceriselles* er en hyggelig, mindre campingplads i grønne og let kuperede omgivelser i den nordlige ende af Bourgogne, 10 km syd for den gamle by *Auxerre*. Her er utrolig grønt, kirsebærtræerne, vi ligger under og som danner skel til en åben græsmark, er afblomstret for længe siden, kornet står halvhøjt, og det er svært at forstå, at maj måned ikke er så gammel endnu.



Kort tid efter vi er ankommet indretter vi os på denne her plads. Kirsebærtræerne, som vi står inde under, skygger for den sene eftermiddags-sol. Det er vi glade for – temperaturen er nemlig sidst i 20'erne ☺. Helt uhørt, efter vores våde og kolde Bretagne-bekendtskab.

Hullet i hækken giver lige plads til vores lille bord og 2 stole. Der kan vi sidde og nyde solnedgangen over marken og bag ved nogle lave, grønne bakkedrag. Det er skønt!

Bygningen, hvis tag man kan skimte, er et mindre supermarked. Det tager 3 minutter på cykel at nå derover.

Direkte forbi campingpladsen løber *Canal du Nivernais*, lige til at cykle langs gennem kønne forårs-landskaber (skal prøves), og i den lille naboby *Vincelette* ved floden *Yonne* ligger der en restaurant

nævnt i bogen *Petits bonnes tables*, som også skal prøves. Vi skal bare krydse kanalen og floden, og 10 minutter efter er vi der. Til fods. Et mindre supermarked findes ligeledes i gåafstand – men ellers er byen her ganske lille og temmelig beskednen. Til gengæld har Auxerre to stjerner i Michelin-guiden.

Klokken er 22.26, jeg sidder stadigvæk ude i sommertøj, fårekylingerne fra græsmarken ved siden af fiddler løs ud i den mørkeblå nat så det er en fryd, et par frøer kvækker af og til et sted, og om lidt går jeg ind og i seng for at læse lidt. Mens Gert prøver og prøver at komme på nettet. Nå, nu har han opgivet. Der må være noget i vejen med deres antenne, mener han. Eller også sidder han bare for langt væk fra antennen (ja, det gør vi, viser det sig). God nat.

Fredag, 11. maj

En herlig solfyldt dag at vågne op til. Morgenmad foregår udenfor i det grønne, mens solen bager. Så det varer ikke længe, før vi var nødt til at trække ind i skyggen, hvor vi hygger os med at læse helt til en sen frokost. NU er det camping, som det skal være. Lidt senere står vi på cyklen for at udforske stien langs kanalen mod syd. Skønt at trampe afsted i den dejlige sommervarme med smukke, kupe-rede landskaber til hver side.



Det går på cykel langs "Canal du Nivernais", som området her hedder. Det er populært at leje en motorbåd og tøffe op og ned langs kanalen; og sjovt for os andre at se på, når sluserne bliver forceret.

På et tidspunkt vender vi om igen, men drejer ind mod en lille, ret så fransk vinby (*Irancy*), ind gennem en pittoresk byport med ur og fire gange trikoloren – meget typisk, som ved alle offentlige bygninger. Et stykke tid følger vi en vej opefter; et skilt med pil fortæller nemlig, at der i denne retning ligger "Les vignobles", altså vinområdet. Der vil vi gerne hen og kigge. Men vi opgiver, da vejen bliver stejlere og stejlere, uden at der dukker blot skyggen af en vinmark op.



Irancy – en lille vinby i nærheden af berømte Chablis

Så ned igen og dreje fra mod *Vincelette*, nabobyen til vores egen. Også her går det på et tidspunkt stejlt opad, så jeg må trække det sidste stykke op til toppen, mens Gerts med sine 7 gear klarer sig suverænt. Men jeg skal love, at det derefter går tjuhej og vilde dyr nedad med tungen lige i munden! Så triller vi ind til *Vincelette*, forbi den fine restaurant og over broen til "vores" by. Men først skal vi lige proviantere i det lille supermarkedet; det bliver bl.a. til en pose dybfrost-paëlla (der peppes op med lidt ekstra) og en flaske *cidre*, som jeg er begyndt at kunne lide vældig godt.

Efterhånden er det desværre ved at være overskyet, og fra nord-vest trækker lidt tungere skyer op. Samtidig er det dog stadig varmt og meget lummert.



Jeg elsker solnedgange. Denne her er indfanget fra vores plads ved at kigge over hegnet og hen over marken.

Skyerne truer i skrivende stund (kl. 21.20) stadigvæk, det blæser og er blevet køligere – men jeg holder altså ud udenfor, mens jeg skriver dagbog, godt nok med efterhånden lidt stive fingre. Vejret skal iflg. *météo*'en blive køligere de næste få dage, men derefter varmt igen. Sådan er det hvert år. I dagene omkring begyndelsen af maj sker der altid et temperaturmæssigt dyk – det er de såkaldt ”ishellige”, siger gammel bondevisdom.

Lørdag, 12. maj

Det har regnet i nat og er gråvejr her til morgen, men i løbet af formiddagen klarer det mere og mere op. Så det bliver – vejr-mæssigt – en dag hovedsageligt med både skyer og solskin, men blæsende.

Dagens program er *Auxerre*. Det er en lidt forsømt, typisk fransk by, på størrelse med Roskilde, en gammel bykerne med bindingsværk og 16./1700-tals huse, der næsten alle kræver en kærlig hånd. Og så er der et par imponerende, gotiske kirker; den største heraf er katedralen, der er af enorme dimensioner og har smukke glasmalerier. Vi følger den foreslåede turistrute, markeret ved trekantede bronze-pile i fortovet (lignende også set i andre franske byer), der fører bl.a. ned til floden *Yonne*. Der ligger både langs flodbredden, og fra broerne har man et smukt uue op mod byen med kirkerne.



Auxerre, fra en af broerne over floden Yonne

Klokken blev 14.30, inden vi på et alsacisk brasseri får os noget frokost, der gør os så mætte, at vi bliver enige om kun en portion Spicy Thai suppe til aftensmad (så længer lager haves).

Tilbage til campingpladsen kører vi via vinbyen og -området *Chablis*, der ligger kun ca. 18 km fra Auxerre i østlig retning. Her er vinmarker så langt øjet rækker. De breder sig langs og opad de blide bakker og fylder hele panoramaet. Jorden her er lysebrunt og vinstokkene kun i begyndelsen af deres udspiring, så det ser lidt bart ud endnu. Men ind imellem stråler gule raps- og lysegrønne kornmarker, og et sted med en storslået udsigt må vi bare gøre holdt for at kunne tage alt det smukke ind og også tage nogle fotos.



Chablis

Vi når også lige at handle i Carrefour i Chablis, hvor vi bl.a. køber en flaske Chablis *premier cru* til 10 Euro, når vi nu lige har set, hvor den gror. Den får vi et glas af hjemme på vores plads, ved hullet i hækken mod vest, lige stort nok til vores 2 stole, så vi kan nyde solen, der efterhånden har fortrængt de fleste af skyerne. Klokkeren 20 bliver det lidt for køligt, og vi trækker ind og spiser vores suppe.

Vejrudsigten de næste to dage siger sol men desværre ikke helt så knaldvarme temperaturer som i går og forgårs. Øv.

Søndag, 13. maj

Skønt at vågne op til skyfri blå himmel – og skønt at spise morgenmad ude i det fri i solen, selv om det er lidt friskt i skyggen. Formiddagen fortsætter vi med at sidde ude og læse, det er lige til at holde ud, men i skyggen er det dog for køligt. Det blæser nemlig en del fra nord. Også frokosten bliver indtaget udenfor, hvorefter vi beslutter at ændre planerne fra en forblæst cykeltur langs kanalen til en biltur til *Vézelay* med sin UNESCO-kulturarvskirke (3 stjerner i den grønne Michelin-guide).

Turen dertil fører os ad småveje over land gennem smukke forårslandskaber, og til sidst ser vi også kirken knejse oppe fra sin bakketop. Vi finder en parkeringsplads (dem er der mange af) og strider os op ad den smalle, temmelig turistede gade, der fører direkte op mod kirken, der er bjergtagende

smuk og i øvrigt en af udgangspunkterne til den berømte pilgrimsrute *caminoen* med endemål i Santiago de Compostela i Spanien. Vi var her engang for mange år siden og har som den eneste konkrete erindring, at det var stegende varmt dengang, hvor vi stadigvæk var nødt til at holde ferie i juli måned.



Vi bruger en del tid inde i kirken (storslået romanik og et tidligt gotisk kor), derefter går vi udenom og hen til udsigtsterrassen med blik over storslåede vidder hen over det nord-bourgogne'ske landskab, forårsgrønt og rapsgult med et gotisk kirketårn stikkende op fra en lille landsby nedenfor, badet i gyldent solskin.

T.v.: Stemningsbillede fra kirken i Vézeley

Nedenfor: Set ud over landskabet fra udsigtsterrassen bag kirken



Hjem igen, lige bestille et par baguettes til i morgen i receptionen og så skyndsomst i stilling med stole og bord, som Gert straks har sat op ved vores hul i hækken. Dertil resten af vores Chablis fra igår, den traditionelle søndags-telefonsamtale til *Mutti* i Tyskland og, da det bliver for køligt, ind og lave mad. Vi bliver færdige med at spise ved 21-tiden, præcist på det tidspunkt, hvor solen forsvinder gyldenrød bag horisonten.

Og i morgen er der heldigvis atter en dag!

Mandag, 14. maj

Godt vejr lige fra morgenstunden, køligt i skyggen, men i solen lunt og skønt og ingen blæst. Ved 11-tiden tager vi cyklen for at udforske kanalen til den anden side. Vi starter med at cykle forbi den lille, fine restaurant "*Les Tilleules*" (= lindetræerne) og bestiller bord til samme aften. Bestillingen bliver taget imod af *le patron* himself ude på terrassen ned til floden, hvor han står og konverserer med en hollandsk bekendt, der lige har vist ham en artikel fra et hollandsk blad, hvor der var en rosende avisomtale af restauranten. Det fører til en lille snak frem og tilbage, som *le patron* anfører med ubesværet skift mellem fransk og engelsk og tysk. Sådan.



For at det kan blive en rundtur er vi nødt til at tage noget af strækningen langs Yonne-floden på smalle køreveje, men heldigvis med meget sparsom trafik. Også det er en smuk oplevelse. Et sted i en lille middagssovende by gør vi rast ved en bænk med ansigt mod den roligt forbiglidende flod og spiser vores medbragte madpakke.

Turen varer omkring to timer, så efter hjemkomsten har vi stadig rigelig tid til at sidde ude på vores græsplane foran campingvognen og læse. Solen brænder, men i

skyggen er det køligt – så er jo lidt af et dilemma. Inden vi skal af sted til gourmet-oplevelsen pakker vi så meget som muligt sammen: solsejlet, tæppet, cyklerne, tøjsnoren og et par småting mere. Så er det gjort, og vi behøver ikke bruge tid på det næste morgen, hvor vi hellere vil af sted så hurtigt som muligt. I øvrigt er barometret begyndt at vise regnvejr igen.

Les Tilleuls når vi gående over de to broer: kanalen og Yonne. Vi indtager en aperitif på den overdækkede terrasse ud mod floden, og fordi aftenen ikke er varmt nok bliver vi og de andre 2 par gæster kaldt indenfor, hvor menuen venter. Et flot måltid, hvor vi også snakker hyggeligt med et ældre tysk ægtepar, der sidder ved bordet ved siden af, og som er på vej til deres lille hus uden for lands lov og ret i Roussillon-området uden elektricitet og vand fra brønd. Det lyder jo dejligt autentisk, men kunne vi tænke os noget ligende? Næ, egentlig ikke. Faktisk vil vi meget hellere være frie fugle og på farten med vores campingvogn! Klokkeren bliver over 22, da vi bryder op – jeg med min påbegyndte

halve flaske Chablis med mig, fint proppet til og pakket ind i en bærepose + en lille reklame-bog med restauranter fra samme kæde. Man får et stempel, når man spiser dér. Og når alle stempel-felter er fyldt op, får man en flaske vin til belønning ...

Tirsdag, 15. maj

Vi har jo så småt regnet med regn, men det forbliver tørvejr. Faktisk skinner solen også i dag, dog blæser det (igen) en del. Trods alle forberedelserne dagen i forvejen kommer vi altså alligevel ikke af sted før lidt i 11! Vi er stået lidt sent op pga. en noget dårlig nattesøvn – det er ikke gavnligt at spise så sent og drikke ditto, når man er over de 60☺.

Målet ligger ca. 150 km mod sydøst, nemlig *Santenay*, hvor vi også var i nogle dage sidste efterår. Vi kunne dengang godt lide stedet og vil derfor gerne udforske det lidt mere. 2 ½ time senere og uden at have kørt på betalingsveje ankommer vi. Det er hyggeligt at genkende det hele fra sidst, da vi går rundt på pladsen. Men: det stormer voldsomt, der er ikke rigtig læ nogen steder, det trækker alligevel ikke helt så meget i os, som vi havde troet - og inden vi ser os om er vi på vej videre til *Auxonne* med campingpladsen *Le Arquebuse (ACSI)*.

Her er vi nu, efter vi var røget forbi pga. koordinatfejl, og fordi vi overhovedet ikke havde set noget som helst henvisningsskilt til campingpladsen. Så faktisk bliver vi overbeviste om, at pladsen er nedlagt og nu overgået til private hænder. Der er nemlig en campingplads, vi kører ind og jeg spørger de to eneste levende væsener, 2 ældre herrer i gang med at måle op til fortelt, om *Le Arquebuse*. Jojo, den findes stadig, ikke så langt herfra, henne ved restaurant *Pinocchio*. Nå, sådan! Og pludselig kan vi også se henvisningsskilte alle vegne –

Pladsen ligger lige ved floden *Saône* og fra denne kun adskilt med en græskant og en spadseresti; den er nærmest en stor græsplane med træer, sanitæren er frygtelig gammeldags, men rent, og vi er



kun få campister. Vi bliver her også i morgen for at se lidt på byen.

Her til aften var vi henne og spise på *Pinocchio*, derefter en lille spadseretur langs floden og over broen til der, hvor byen begynder, og tilbage igen. Man kommer forbi både smukke hvide køer med krøller i panden og to søde æsler. Desuden er der svaner på floden.

Gert snakker med æslerne. Det ene af dem bliver så forelsket i ham, at det bider sig fast hans jakke og HOLDER FAST.

Onsdag, 16. maj

Bruger hele formiddagen på at surfe på nettet hhv. checke og besvare mails. Vejret lægger ikke op til så meget andet, men det bliver dog bedre og bedre. Således kan vi spise frokost udenfor i solen, som varmer ganske pænt, når den kommer frem mellem skyerne. Derefter tager vi ind til byen, der ligger lige over for campingpladsen på den anden side af floden. På grund af vinden foretrækker vi at gå, og det tager også kun et lille kvarter, inden vi står i *centre ville*.



Selve byen *Auxonne* er ikke noget særligt, men da interessant nok alligevel. Den gør ikke meget ud af sig selv og er derfor ret så autentisk fransk. Vi kommer lige i siesta-tiden, så de fleste af vinduerne er skoddet til, hvilket gør, at her virker noget dødt. Det ændrer sig dog lidt i den 1 ½ times tid, vi går rundt der. Også her – som i Auxerre – må vi konstatere, at næsten så godt som hvert hus godt kunne trænge til en reovering. Desuden findes der en gammel og potentielt spændende bymur, som bare forfalder, men kunne give byen karakter og profil.

Men byen mangler sandsynligvis penge – et typisk "udkantsfænomen". Kirken er mægtig, men vist fra 18-tallet i nygotisk stil, altså ingen reel seværdighed. Det, der er byens absolutte aktiv, er den direkte beliggenhed ved floden, hvor der tilsyneladende foregår en del sejlsportsaktivitet i sæsonen.

Tilbage fra vores bytur sidder vi i nogen tid i solen og planlægger vores videre færd, for i morgen vil vi til Alsace. Vi finder ud af, at vi ramler ind i himmelfarts- og måske pinseferien og håber derfor, at pladserne i Alsace ikke er alt for tæt belagte... Vores valg falder på campingpladsen i *Kayersberg*, en af de franske kommunale (municipal). Sidst vi besøgte byen regnede det voldsomt, og vi fik ikke set ret meget af den. Det gør vi forhåbentlig denne gang.

Også her til aften kan vi sørme sidde udenfor og spise aftensmad. Det bliver til fyldte jakobsmuslinger (*coquilles st. Jaques*), købt som dybfrost i Bretagne og gratineret i Cobb'en, den sidste gnalling baguette til og derefter julesalat. Som dessert en trekant af vores Bretagne-kage. Vores tyske nabo kommer forbi, og vi får os en lille sludder. Han har været i Beaune i dag og kunne ikke huske, hvor han havde parkeret sin bil. Det tog ham en time at finde den. Gys.



Og mens Gert vasker op, begynder jeg at pakke solsejl og græsunderlaget sammen. Gert tager sig efterfølgende af cyklerne og campingmøblerne, så vi har mulighed for at komme lidt tidligt af sted. Vi vil også denne gang undgå betalingsvejene – har, til vores store forskrækkelse, allerede brugt hen ad 3000 kroner på de franske motorveje!



Torsdag, 20. maj, tager vi af sted mod Alsace. Som sidste amtshandling må jeg lige hen og kaste et afskedsblik på floden Saône uden for campingpladsen. Jeg bliver dybt betaget af morgendisene, der bølger på vandoverfladen. Det ser meget smukt ud.

*Turen fortsætter. Vi stiler mod **Kaysersberg, en af perlerne i Alsace**. Herom berettes der separat.*

Glade campinghilsener

Gert + Renate Hovald, r.hovald@kabelmail.dk